

Una vergonya per a Europa

written by Pere Grau i Rovira | 15 de març de 2021

El ple del Parlament Europeu ha votat sobre l'aixecament de la immunitat dels diputats catalans Puigdemont, Comin i Ponsatí. El resultat de la votació és una vergonya per a Europa. No es pot qualificar aquesta decisió de cap altra manera perquè representa un escarni de molts dels principis fonamentals de la Unió Europea, i fins i tot de la democràcia. Com a europeu, com a català i com a demòcrata, hom pot estar indignat, però hi ha un sentiment que encara és més fort. Tristor. Una fonda tristor pel fet que –pels motius que siguin– els representants dels pobles europeus han traït els seus propis principis.

Però primer vull expressar als 248 diputats que han votat en contra (i als 45 que almenys s'han abstingut) la fonda gratitud dels ciutadans catalans que en les darreres eleccions europees van votar per aquestes tres irreprotxables i íntegres personalitats. Han fet un bon servei a Europa i a la democràcia. Sobre els motius pels altres s'han doblgat a la pressió espanyola o que s'han cregut les seves mentides hom només pot especular. Però em temo que el periodista català Jordi Barbeta tenia raó quan va escriure diumenge passat: “Tothom sap que Puigdemont, Comin i Ponsatí no són delinqüents sinó polítics perseguits per les seves idees (...). Diputats dels grups majoritaris estan disposats a cometre la injustícia que els demana Espanya esperant que algun dia els tornin un favor igualment miserable (...). Un ideal democràtic va impulsar la Unió Europea i dilluns sabrem si l'ideal és viu o és mort i si la Unió té cap sentit més enllà dels negocis” (https://www.elnacional.cat/ca/opinio/jordi-barbeta-plantar-re-i-plantarli-cara_589401_102.html).

I també ho precisa la periodista Bea Talegon: “La qüestió va més enllà del cas concret de Puigdemont, Comin i Ponsatí. Són els pilars fonamentals de la Unió Europea els que estan sota qüestió. I si retiren la immunitat a aquests parlamentaris per

haver dut a terme una consulta pacífica dins de la Unió Europea, on ja se n'han produït altres sense que hi hagi hagut violència policial ni condemnes de presó, suposaria un precedent lamentable i difícil de justificar en un futur no gaire llunyà, quan la UE possiblement doni suport a Escòcia, a posar en marxa un referèndum que li permeti d'alguna manera seguir dins de la Unió (https://www.elnacional.cat/ca/opinio/europa-se-la-juga_589350_102.html).

Ara el govern espanyol proclama als quatre vents que la decisió "és un vot de confiança en la justícia espanyola". I la fiscalia espanyola fins i tot s'atreveix a amenaçar la justícia belga de portar-la davant del Tribunal Superior Europeu de Justícia per haver refusat constantment d'autoritzar les extradicions.

Aquesta decisió –ja es pot veure des d'ara– tindrà en el futur una llarga cua de ridículs per a Europa. Cada vegada que els seus polítics i diplomàtics protestin contra la persecució de polítics i dissidents pacífics a altres països, els hi recordaran amb fruïció aquesta decisió contra els catalans. L'episodi de Borrell i Lawrow a Moscou només serà el primer d'una llarga cadena d'empipaments per la UE.

Però també els danys per la reputació de la Unió (especialment a Catalunya, però no sols allà) seran més grossos del que es pensen ara els 400 diputats que van votar "sí".

Recordar aquí i ara els motius pels quals les acusacions d'Espanya contra aquests rectes demòcrates són un munt de mentides, seria abusar massa de la paciència dels lectors. Però els diputats del Parlament Europeu van rebre a temps prou documentació sobre el tema, encara que és dubtós que ho hagin llegit. I aquest és el resultat: una vergonya per a Europa que hauria estat fàcilment evitable si 400 diputats haguessin pensat més en el seu deure de defensar els principis de la democràcia per damunt de les maniobretes de "pren-i-dona",

darrere del teló.

Traducció de l'article original en alemany :
<https://peregrauovira.wordpress.com/2021/03/09/eine-schande-fur-europa/>